

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie ze skargi B. C.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
VI ACa 2143/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 3 października 2025 r.,

**stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę według
właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.**

UZASADNIENIE

Skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki z 3 czerwca 2025 r., która wpłynęła do Sądu Najwyższego 22 sierpnia 2025 r., B.C. (dalej: „skarżący”), działając przez profesjonalnego pełnomocnika, na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r. poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), wniósł o:

1. stwierdzenie, że w sprawie prowadzonej przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie (dalej również: „Sąd Apelacyjny”) pod sygn. akt

VI ACa 2143/23, a wcześniej Sądem Okręgowym w Warszawie (dalej również: „Sąd Okręgowy”) pod sygn. akt IV C 701/22 doszło do naruszenia prawa skarżącego do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (przewlekłość postępowania);

2. wydanie Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie, zalecenia podjęcia w wyznaczonym terminie nie dłuższym niż miesiąc czynności polegających na wyznaczeniu rozprawy i doręczeniu odpisu apelacji;
3. zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego kwoty 20 000 zł;
4. zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego zwrotu kosztów niniejszego postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wniesionej skargi skarżący wyjaśnił, że wyrok w sprawie zapadł przed Sądem Okręgowym 4 maja 2023 r. Od tego wyroku w czerwcu 2023 r. została wniesiona apelacja, która do dnia wniesienia skargi na przewlekłość postępowania nie została doręczona skarżącemu. Wskazane okoliczności sprawiają w ocenie skarżącego, że postępowanie przed Sądem Okręgowym oraz Sądem Apelacyjnym narusza rozsądne terminy przewidziane na rozpoznanie sprawy. Tym samym Sąd Okręgowy oraz Sąd Apelacyjny dopuściły się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu sprawy, a ponadto nie dołożyły należytej staranności w celu sprawnego, szybkiego przeprowadzenia postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 4 ustawy o skardze na przewlekłość uregulowano kwestię właściwości rzeczowej Sądu Najwyższego i sądów powszechnych dotyczącej skargi na przewlekłość postępowania. Stosownie do art. 4 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym. Jeżeli zaś skarga odnosi się do przewlekłości postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny (art. 4 ust. 1b ustawy

o skardze na przewlekłość). Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania, jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19).

Sąd Najwyższy, po dokładnej analizie treści skargi, doszedł do przekonania, że zarówno literalny zakres żądania, zarzuty, jak i ujęty w uzasadnieniu opis przebiegu dotychczasowego postępowania, konkluzje co do łącznej długości trwania postępowania przed sądami powszechnymi, żądanie przyznania określonej kwoty dotyczą postępowania przed Sądem Okręgowym w Warszawie oraz Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. akt VI ACa 2143/23 (wcześniej IV C 701/22).

Wobec powyższego Sąd Najwyższy na podstawie art. 4 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość oraz art. 200 § 1¹ i art. 200 § 1⁴ k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę według właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.

[a.ł]